

Demokracije na poti k neizbežnemu porazu v tekmi za guvernerja

Primarne volitve bodo zelo verjetno oslabile položaj demokratskega zmagovalca pri jesenskih volitvah proti republikanskemu guvernerju J. Rhodesu v Ohio.

COLUMBUS, O. — V ponedeljek se je sestel glavni odbor demokratske stranke za našo državo. Moral bi določiti, kdo naj bo uradni strankin kandidat za guvernerja. Pa so se demokratski veljaki tako sprli med seboj, da se niso mogli odločiti za nobene kandidata. Vsi so mislili, da bo ta privilegij dobil demokrat Reams, vendar so pa prijatelji demokrata McIlwaina tako spretno rovarili proti Reamsu, da je stranka ostala brez uradnega kandidata za guvernerja.

V pest se jim je gotovo smejal republikanski guverner Rhodes, kajti jeseni bo gotovo zmagal, naj bo na demokratski strani njegov tekmelec Reams ali McIlwain. Zelo verjetno je namreč, da za Reamsa ne bodo glasovali vsi pristasi McIlwaina, za McIlwaina pa ne vsi prijatelji kandidata Reamsa. Do take zmešnjave je prišlo tudi radi tega, ker so nekateri demokratski veljaki porabili to priliko, da poravnajo svoje stare medsebojne račune. Pri odločnem glasovanju jih je bilo 18 za stališče, naj stranka ne postavi nobenega uradnega kandidata, 15 pa proti. Torej vzorno pomanjkanje sloge in discipline.

V Clevelandu razvija demokrat Katalinas živahno propagando v 20. okraju, kjer kandidira za kongresnika proti M. A. Feighanu in Mihaelu Sweeneyju. Vrgel se je na ugotavljanje, kakšnega poretka so volivci v tem volivnem okraju in dognal, da jih nič manj kot 43% pripada raznim narodnim manjšinam, 20% je črnih volivcev, pri ostalih se pa poretke ne da zanesljivo ugotoviti. Predniki kandidata Katalinasa so deloma Poljaki, deloma Litvinci. Katalinas pa ne stavi karto samo na nje, ampak na vse narodne manjšine.

Dočim iz Katalinasa kar puhti pogum, je pa 10 kandidatov, 4 republikanski in 6 demokratskih, že omagalo. So koncem preteklega tedna pdpovedali svoje kandidature.

Anglija je slabo zalozena z milijonarji

LONDON, Ang. — Angleške davkarje so ugotovile, da je bilo lani tam le še 99 milijonarjev, torej 10% manj kot l. 1964. Tako rod angleških milijonarjev hitro propada. Za milijonarja šteje angleška javna uprava vsa koga, ki napove \$280,000 dohodkov.

Ameriški pogoji za milijonarški naslov so precej strožji, toda število milijonarjev se pri nas hitro dviga, kar je obenem tudi nenavaden dokaz za našo konjunkturo.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in deževno. Najvišja temperatura 36, najnižja 26.

KONGRES BO DELAL TA TEDEN SAMO PAR DNI

WASHINGTON, D. C. — Ta teden se je kongresno delo začelo šele danes. Senatorji in kongresniki so namreč prve dni v tem tednu še zmeraj praznovali Lincolna in počivali, pa tudi premišljevali. Niso pa samo mislili na Vietnam, na tihem so se jezili tudi na Johnsona, ker jih preveč zalaga s poslanicami. Še v teh dnevih, ko so bili namenjeni počitku, jim je na Kapitolu poslal par poslanic, dasiravno bi moral vedeti, da so v Kongresu začeli postajati sitni, ker dobijo toliko predlogov iz Bele hiše. Saj čisto gotovo ne bodo mogli obravnavati vsega, kar so dobili od administracije v januarju.

Z zakonodajnim delom v prvih 5 tednih se člani Kongresa ne morejo ravno bahati. Izglasovali so samo en politično važen zakon o novih privilegijih za veterane. Johnson ni z zakonom zadovoljen, ker gre po njegovem predaleč. On si je zamislil privilegije samo za tiste vojake, ki so služili v Vietnamu in v Dominikanski republiki ali pa še bodo tam služili. Kongres pa je raztegnil dobrote zakona na vse tiste, ki so po 31. januarju 1955 služili strica Sama nepretrgano vsaj 180 dni.

Dobro napreduje le obravnavanje zakonskega osnutka o davčni reformi, vsi drugi predlogi pa tičijo v raznih odborih in pododborih. Ali se bodo senatorji in kongresniki sedaj bolj gnali za delom? Politični opazovalci pravijo, da ne, ker so kongresni politiki baže ugotovili zadnje dni, da se dežela zanima le za Vietnam, da pa za ostalo zakonodajo ne kaže dosti zanimanja. Ne vnaša se tudi za tisto zakonodajo, ki je predsedniku posebno pri srcu.

Burma varuje svojo nevtralnost natanko po črki

RANGUN, Bur. — Predsednik republike gen. Ne Win poje do pomlad na uradni obisk na Japonsko, kar naj bi odtehtalo njegov nedavni uradni obisk v dečji Kitajski. General je namignil, da bi sprejel tudi povabilo v Združene države, seveda bi se v takem slučaju dal povabiti takoj tudi v Sovjetsko.

Bodo Angleži volili spomladi ali jeseni?

Predsednik britanske vlade Harold Wilson pojde prihodnji teden na uradni obisk v Moskvo. Po povratku od tam napoveduje, da bo razpustil parlament in razglasil nove volitve.

LONDON, Vel. Brit. — Predsednik vlade Harold Wilson je baje že končno odločen razpustiti parlament in razglasiti nove volitve za prihodnji mesec ali za april. Kot možne datume za volitve navajajo 24. in 31. marec ter 28. april. Wilson naj bi razglasil razpust parlamenta in nove volitve po svojem povratku z obiska v Sovjetsko zvezi, kjer bo od 21. do 24. februarja, in po povratku kraljice Elizabete II. z njene poti po otočjih Karibskega morja, ki je doleten za 7. marec.

Nadomestne volitve so pokazale, da so se britanski volivci premaknili v zadnjih mesecih malo bolj na levo, izgleda iz zmagalo delavske stranke pri volitvah so dosti večji, kot so bili lanske jesen. Sedaj ima delavska stranka v parlamentu le 3 glasove večine in je zato v večni nevarnosti poraza. Wilson je prepričan, da bo svojo večino v parlamentu pri novih volitvah okrepil in si zagotovil štiri leta trdne vlade, ko bo lahko svobodnejše in z večjo doslednostjo izvajal strankin program.

Ugodno na razpoloženje volivcev je vplival tudi Wilsonov dogovor z vodniki unije železnice. Ti so za preteklo nedeljo napovedovali splošen štrajk, pa so tega nato odpovedali, ko so dobili od Wilsona obljubo, da bo posebna komisija proučila njihov položaj. Vlada bo na temelju njenih priporočil izboljšala nato plače, zlasti nižjih uslužencev. Povprečno zaslužijo sedaj britanski železničar \$49.50 na teden.

Angleški ministrski predsednik se pred volitvami radi predstavljajo javnosti kot varuhi in zagovorniki mednarodnega mira. V zvezi s tem so postali v zadnjem desetletju pomembni angleški obiski v Moskvi. Wilson hodi torej v tem pogledu po preiskušeni poti.

— Okoli 50,000 naselij v ZDA nimajo nobene neposredne železniške zveze.

Bechuanaland postane koncem septembra 1966 samostojna republika

LONDON, Vel. Brit. — Bechuanaland je zadnja večja angleška kolonija v Afriki, ki še ni neodvisna država. Ravno te dni se pa mudi v Londonu njen ministrski predsednik Teretse Khama in debatira z angleško vlado o korakih, ki so potrebni za proglasitev te dežele za neodvisno republiko; Teretse Khama bo tudi njen prvi predsednik.

Na papirju bo prehod kolonije v samostojno državo lahek, v resnici pa izredno težek. Bechuanaland, ki se bo potem imenovala Potašwana, ima površino 220,000 kvadratnih milj, toda samo pol milijona prebivalcev z ogromno črno večino. Dežela obstoji v glavnem le iz puščav, in močvirij, zato je prebivalstvo večkrat lačno kot sito. Lakota razgraja posebno zadnjih par let, ker trpi dežela na dolgotrajnih sušah.

Poleg prirode nagaja novi republiki še njen zemljepisni položaj, je namreč od vseh strani obdana z državami, kjer so javne uprave v rokah reakcionarnih belih manjšin. Novi republiki bodo torej vsi sosedni politični režimi sovražni. Simpatije ostalih afriških republik ji bodo mogle malo pomagati; stala bo namreč pred stalno nevarnostjo, da jo bodo sosedje gospodarsko in prometno bojkotirali. To bo še bolj zaostri napete odnose med posameznimi afriškimi rasami.

Ima pa Anglija na jugu Afrike še dve mali koloniji Swaziland in Baccutoland, ki bi se jih tudi rada čim prej znebila. Obe koloniji sta majhni, revni, zapuščeni in imata samo eno sosedo: Južno Ameriko, ki jih lahko vsak trenutek zadavi, pa naj svet protestira proti takemu nasilju, kolikor hoče.

Albanija se pomirila s sosedi

BELGRAD, SFRJ. — Vse kaže, da je rdeča Kitajska izgubila navdušenje za gospodarsko vzdrževanje Albanije, svoje zveste zaveznice v boju z Moskvjo. Albanija je začela čutiti svojo osamelost tudi na gospodarskem področju. Tako je nedavno sklenila trgovinski dogovor z Romunijo, pa se dogovorila tudi o kulturni izmenjavi z Jugoslavijo, Bolgarijo, Madžarsko in Romunijo.

INDIJA JE OBSODILA V ŽENEVI RDEČO KITAJSKO ZARADI ATOMSKE BOMBE

Na razorožitveni konferenci v švicarski Ženevi je najbolj pereče vprašanje sklenitev dogovora o omejitvi atomskega oboroževanja. Tako Amerika kot Rusija izjavljata, da je to najvažnejša in najbolj pereča naloga konference. Indijski zastopnik je pri včerajšnji seji ostro obsodil rdečo Kitajsko in njeno atomsko oboroževanje.

ŽENEVA, Šv. — Indijski zastopnik na razorožitveni konferenci V. C. Trivedi je včeraj na seji obsodil komunistično Kitajsko zaradi njenega atomskega oboroževanja in ošabnega zavračanja sprejema moskovskega dogovora o prepovedi preskušanja atomskega orožja v zraku in pod vodo. Poudaril je potrebo po globalni obravnavi vprašanja omejitve atomskega oboroževanja, vanj morata biti vključeni tudi rdeča Kitajska in Francija, ki nadaljujeta s preskusi atomskega orožja, kot da bi moskovskega dogovora nikdar ne bilo. Indijec je označil kitajsko zavračanje pristopitve k moskovskemu dogovoru za resnejše kot razširitev prepovedi preskusov tudi na one pod zemeljsko površino.

Indijski delegat Trivedi je označil kitajski program izdelave atomskega orožja za nesmisel, ki pa izredno otežuje splošno omejitve atomskega oboroževanja. Indija je vstrajen zagovornik take omejitve, vendar izgleda, da bo njeno stališče v tem vprašanju zaviselo od stališča rdeče Kitajske, njene najnevarnejše sosedice.

Konferenca v Ženevi je obnovila svoje delo pretekli mesec. Predložena sta ji bila dva načrta dogovora o omejitvi atomskega oboroževanja. Ruski zastopnik je označil zahodni predlog za preohlapen, ki daje možnost atomske oborožitve tudi Zahodni Nemčiji v okviru NATO. Rusi hočejo imeti trd dogovor, ki ne bo imel nobenih "lukenj". Njihov zastopnik je že ponovno izjavil, da je dogovor možen le, če se Zahod obveže, da Zahodna Nemčija ne bo dobila atomskega orožja.

Amerika voljna napraviti "posebno miljo"

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson je poslal Kongresu peto letno poročilo Agencije za nadzor oboroževanja in razorožitve. V njem pravi, da je atomsko orožje v tehničnem pogledu doseglo vrsto držav, da na prihaja čas, ko bo postalo "standardni del" oboroženih sil večine industrijsko razvitih držav.

Vzhodna Nemčija proda politične jetnike Zahodni

BONN, Zah. Nem. — Komunistična Vzhodna Nemčija je sklenila z Zahodno Nemčijo, na osnovi katerega bo izpustila 2,600 političnih jetnikov iz svojih ječ v Zahodno Nemčijo, zato pa bo dobila od te raznega blaga v skupni vrednosti 25 milijonov dolarjev. Vsak politični jetnik bo torej prinesel rdečim v Vzhodni Nemčiji okoli \$10,000. Zahodna Nemčija bi rada rešila iz Vzhodne tudi okoli 2,000 otrok, katerih starši žive v Zahodni Nemčiji. Rdeči stavljajo za te baje veliko višje zahteve. Komunisti ne priznavajo nobene morale, nobene časti v običajnem smislu, za nje je dobro in dovoljeno vse, kar koristi Komunistični partiji in njenim ciljem! To velja za rdečo Kubo kot za rdečo Vzhodno Nemčijo ali pa za rdečo — Slovenijo!

Ruska javnost zvedela o moči ameriškega atom- skega orožja

MOSKVA, ZSSR. — Kremelj se je do sedaj skrbno izogibal vsakemu poročanju, kaj vse lahko napravijo ameriške atomske bombe v Rusiji. Sedaj je to povedal Rusom sam maršal Čujkov v razgovoru z nekim časnikarjem. Pogovor je bil objavljen v časopisu Sovjetska Rusija.

Maršal Čujkov pravi v njem, da "bi sovražnik verjetno napadel velika mesta, železniška križišča, pristanišča, letališča in industrijska središča, povrhu pa še vse vojne postojanke". Čujkov je torej priznal možnost, da Amerika napade Rusijo z atomskimi bombami. Še pred 10 leti je pa Rusija uradno trdila, da bo preje zmlela kapitalizem, predno bo padla prva atomska bomba na njeno zemljo.

Gradnja cest

NEW YORK, N.Y. — Od leta 1920 do leta 1935 je dobilo okoli 700,000 milj glavnih podeželskih cest v Združenih državah trdo površino.

Iz Clevelanda in okolice

Za stalno — Pretekli četrtek, 10. februarja, je prišel za stalno v Cleveland iz Nice v Franciji 30-letni g. Ivan Dujmovic, k svoji sestri Mrs. Mary Umek in njeni družini na 965 E. 78 St. Dobrodošel med nami in vso srečo v novi domovini!

Va televiziji — Jutri, 17. februarja, ob devetih dopoldne bo Mrs. Ann Schuster kazala na Mike Douglas Show krasitev tort in podobnega peciva. V ponedeljek, 21. februarja, bo začela šesttedensko razkazovanje tega na Page Palmer Show ob 10. na kanalu 3. Mrs. Schuster je učiteljica na javni šoli in je hčerka Mr. in Mrs. Frank Cirinski z 1028 E. 78 St.

Rokoborba — Jutri ob 8.30 zvečer bodo pri rokoborbi v Areni poleg rednih rokoborcev, nastopile tudi rokoborke.

Novi postni predpisi — Clevelandski pomožni škof Isenmann je izdal nove postne predpise za letošnje leto. Po poročilu P.D. je v njih opustil postno zapoved za 40-dnevni post, kot je bila v navadi v preteklosti, pa jo priporočil vernikom v prostovoljno izvrševanje kot samoopoved. Novo škofovo odredbo bodo prebrali v nedeljo po vseh cerkvah škofije.

Čilski baker rdeči Kini — SANTIAGO, Čile. — Predsednik E. Frei se menda že razgovarja z rdečo Kitajsko o večji prodaji čilskega bakra Kitajcem. Doslej je Čile baker prodajal v glavnem Ameriki.

Predsednik Frei upa z novim dogovorom potolažiti domače levčarje, na drugi strani pa odpreti nov trg za baker, katerega produkcijo bi rad povečal.

— Najvzhodnejša točka Združenih držav je West Quoddy Head v državi Maine.

Zadnje vesti

CLEVELAND, O. — Na jugoslovanskih železnikih je prišlo do velike prometne nesreče. Mrtvih je vsaj 10 oseb, več pa ranjenih. Kraj nesreče v prvih vesteh danes zjutraj ni bil javljen.

LOCARNO, Šv. — Od zastrupitve pri delu pod zemljo je umrlo 16 italijanskih delavcev in 2 Švicarja, ki sta prihitela pomagat na kraj nesreče.

ST. JOHN, Can. — Kakih 150 milj vzhodno od tu je ameriške tovorno-potniška ladja "American Importer" klicala na pomoč, ker je na njej nastal ogenj.

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — Tekom noči sta bila ranjena dva ameriška vojaka, ko je eksplodirala bomba, ki jo je vrgel nekdo proti jeepu, v katerem je bila ameriška patrola v sredini mesta. V izgreduh, demonstracijah in streljanju iz zasede so bili od zadnje srede ranjeni 4 ameriški vojaki, najmanj 20 domačinov pa je bilo mrtvih.

NEW DELHI, Ind. — Podpredsednik Humphrey je prišel danes sem na tridnevni razgovore iz Pakistana, kjer je bilo objavljeno, da bodo ZDA dale Pakistanu 50 milijonov dolarjev posejila za nakup hrane.

Za Ameriko je konjunktura važnejša od inflacije!

CLEVELAND, O. — Za ameriško javnost je inflacija znan gospodarski pojav, kar ni čudno. Odkar ji je pokojni Roosevelt pred dobrih 33 leti odprl vrata, jo imamo na plečih brez prestanka. Včasih nas tolče hujše včasih zmernejše. Kako zagazati gospodarstvo v inflacijo, so ekonomisti že davno ugotovili. Našli so pa tudi zdravila proti inflaciji, ki so pač take narave kot vsaka zdravila: so neprijetna za bolnike, ki jih morajo jemati in to smo v gospodarstvu vsi. Seveda ne vsi v enaki meri. Nekateri prizadene bolj, druge manj. Po tem se tudi ravnajo tožbe proti njej.

Tožbe se pa ravnajo ne samo po dohodkih vsakega posameznika, ampak tudi po tem, ali živimo v gospodarski konjunkturi ali v gospodarski krizi.

Tisti, ki imajo dobre dohodke in jih lahko povečajo v dobi konjunkturi, se za inflacijo veliko ne menijo. Ako rastejo cene, rastejo tudi dohodki. Zato toži-

jo v družinah o draginji bolj gospodinje, ki hodijo kupovat, kot možje, ki služijo denar. Zato pa hitro čutijo draginjo tisti, ki imajo stalne dohodke ali pa nobenih. Tem je nevarnost inflacije vsak dan živo pred očmi in se tudi najbolj pritožujejo proti njej. Takih je kakih 30-40% vseh potrošnikov.

Hujše so naravno tožbe proti inflaciji v gospodarskih krizah. Takrat je nevarnost za brezposelnost večja, pa tudi dohodki ne rastejo tako, kot se vsem zdi, da bi bilo treba. Zato živahno zdihujejo v krizi nad inflacijo vsi tisti, ki imajo spremenljive dohodke, in tisti, ki imajo stalne ali pa nobenih.

To velja tudi za današnje dni. Živimo v dobi velike konjunkturi, na drugi strani pa rastejo hitro tudi vse cene, posebno tiste za hrano, obleko in stroški za zdravje. Cene se marsikje dvigajo hitreje od dohodkov. To je pojav, ki ga opažamo šele zadnjih par let. Preje so se do-

hodki dobrih 5 let dvigali hitreje od življenjskih stroškov za dobri dve tretjini prebivalstva.

Vse to nazorno potrjuje zadnje poizvedovanje časnikarja Harrisa, ki je hotel zvedeti, kaj misli javnost o inflaciji. Števil, ki so mu povedale tole:

Se zmeraj je 55% potrošnikov prepričanih, da se inflacija da zaustaviti, le 32% jih misli, da je inflacija prirodni pojav, ki se ne da krotiti. Pri tem se je 9.3% gospodinj pritožilo nad prehitrim dviganjem cen za hrano, dražja obleka je vznemirila samo 3%.

Ljudje pripisujejo dvigovanje cen vsem mogočim razlogom. Dobra tretjina misli, da so temu krivi posredniki, četrtina obtožuje unije, ker zahtevajo previsoke mezde; dobra petina se je zjezila na federacijo, države in občine, ker preveč "potratno" trošijo svoje dohodke; samo 9% toži podjetja, da hočejo prehitro bogateti in le 3% se znašajo nad farmarji.

Zanimivi so odstotki, kdo bolj ljubi inflacijo v korist konjunkturi in kdo bolj ljubi stalne cene na račun konjunkturi. 43% ima raje konjunkturo kot stalne cene, le 38% hvali stalne cene in njim na ljubo žrtvujejo konjunkturo. Za stalne cene so se odločili potrošniki s stalnimi dohodki; podjetniki in delavci so pa za konjunkturo na račun zviševanja cen.

Ti podatki so važni tudi v političnem pogledu. Politiki lahko hitro ugotovijo, da jim grmenje proti draginji ne more tako škodovati, kot to boj proti draginji trdi, saj je 48% vseh podjetnikov in zasebnih uradnikov bolj vneto za višje dohodke kot pa za stalne cene, med delavci je pa 45% zagovornikov konjunkturi. Zato vest ne grize politikov, kadar glasujejo za primanjkljaje v javnih proračunih. Pa tudi predsednik v Beli hiši, guvernerji in župani vedo, da se jim ni treba bati resnega odpora proti njihovemu "širokogrudnemu" trošenju javnega denarja.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation
 Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:
 Za Združene države:
 \$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
 Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
 United States:
 \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
 Canada and Foreign Countries:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
 Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 33 Wednesday, Feb. 16, 1966

Reforme v podpiranju tujine

Najpreje moramo pripomniti, da se Johnsonov letošnji predlog o podpiranju tujine še bolj odlikuje po nejasnosti, kot so se prejšnji. Predlog res govori, da naj naša dežela podpre tujino z zneskom \$3.8 milijonov. Ta znesek pa ne bo točen. Najprej je treba poudariti, da niso popolnoma porabljeni še zneski iz preteklih let. Lahko se torej zgodi, da bo podpiranje v novem proračunskem letu večje od \$3.8 milijonov, ako bodo porabljeni zaostanki. Lahko bodo pa tudi manjši, ako ne bo ves predvideni denar porabljen. Na drugi strani je pa v podpiranje tujine vključeno tudi naše podpiranje Južnega Vietnama. Vsi pa vemo, da podpiramo Vietnam tudi iz drugih proračunskih postavk in da imajo te podpore civilni in vojaški značaj. Mislimo, da bi federacija morala obravnavati slučaj Vietnama posebej, kajti ta nesrečna dežela ni za nas "navadna tujina".

Reforme podpiranja bi pa lahko delili v dva dela: formalni in vsebinski.

V formalnem pogledu predlaga predsednik, naj bi Kongres pooblastil federalno upravo, da dela petletne programe za podpiranje in ne samo letnih. To reformo je zahtevalo že precej članov Kongresa, nima pa tako velikega pomena. Sedanji zakonski predlog ima značaj pooblastilnega zakona, ni torej dokončen, naj velja za eno ali pet let. Kongres bo imel še zmeraj pravico, da v okviru vsakoletnih nakazilnih zakonov spremeni vsebino recimo "pooblastilne petletke".

Formalno reformo pomeni tudi predlog, naj se ločita civilno in vojaško podpiranje tujine. Predlog je dober. Ustvarja več preglednosti v podpiranju in daje Kongresu tudi več prilike, da se posveti temu problemu. Ker vojaško podpiranje hira že dolga leta, bo kmalu postalo brezpredmetno. Bo v glavnem služilo državnemu tajništvu, da podpre tiste režime — napredne in nazadnjaške —, ki rabijo orožje ne za vojskovanje, pač pa za svoj političen obstoj. Seveda bodo dobili podpore le tisti režimi, ki podpirajo našo zunanjo politiko.

Predlog o podpiranju poudarja dalje potrebo, da se naše podpore delijo preko mednarodnih ustanov. To ima svoje dobre in slabe strani. Nanje so pokazale debate o tem problemu, ki jih ni manjkalo zadnjih 15 let. Mislimo, da je predsednikov predlog dober, toda mora se držati pravih mej. Res ne vidimo potrebe, da bi o podpiranju z našim denarjem pretežno odločali tisti, ki imajo o podpiranju druge pojme kot Amerika. In takih diplomatov je dosti, ni jih treba iti iskat daleč, jih dobimo kar v Združenih narodih za potrebo ali še za več.

Zanimivejšo so reforme o namenu podpiranja. Do sedaj smo podpirali tuje dežele, ker so bile revne in zaostale, ker je prebivalstvo trpelo lakoto, si ni znalo gospodarsko pomagati itd. Torej le ohlapni cilji, ki se vanje da stlačiti vse, kar hočete. Zato je o namenih podpiranja odločeval interes naše zunanje politike. Ako je bilo treba pridobiti simpatije abesinskega cesarja, mu je "podpiranje tujine" kupilo izletniško jahto. Ako se je bilo treba prikupiti iraški vladi, smo postavili blizu Bagdada razkošen kolodvor, ki pa ni imel nobene železnice. Drugje smo zopet gradili drage namakalne naprave, ki jih kmetje niso hoteli rabiti, ker se jim je zdelo voda iz njih predraga. Takih in podobnih slučajev je debata navajala vsako leto nič koliko.

Johnsonov predlog si je postavil za cilj, da je treba podpiranje omejiti na gotova področja. Pri tem je očitno izključil čisto gospodarsko, kajti poudarja, da revne narode najbolj tare pomanjkanje hrane, zdravja in izobrazbe. Vsa ameriška podpora naj bo usmerjena na ta tri področja, šele potem naj pridejo druga na vrsto kot na primer industrija, promet, turizem in kar se še lepega sliši. Johnsonovo stališče je treba toplo pozdraviti in mu želiti, da bi se uveljavilo. Ne bo se pa tako lahko, kot mislimo. Od sedanjega "splošnega podpiranja" ima namreč velike koristi tudi dosti ameriških tovarn, ki bi po novem prišle ob naročila, kajti za izobrazbo in zdravje niso njihovi izdelki ravno neobhodno potrebni. Taka podjetja bodo našla v Kongresu svoje prijatelje, ki bodo poskušali spraviti podpiranje tujine v stare smeri.

Johnsonov predlog postavlja tudi znova pogoj, naj bo podpora deležen le tisti, ki se skuša sam rešiti svoje zaostalosti, nesreče, bolezni itd. Podpore naj zgubijo torej značaj miloščine, naj bodo samo prispevek k naporom vsakega posameznika ali posamezne države, ki se skuša spraviti na noge. Tudi ta ideja bo našla svoje kritike in nasprotnike, pa ne med podjetji, pač pa med našimi diplomati.

Diplomatje so radi v najboljših stikih z vladami, kjer zastopajo Ameriko. Stiki bi pa gotovo trpeli, ako bi morali povedati tujim vladam, da je sedanji način podpiranja pri koncu in da bo treba napraviti načrt za zboljšanje pridelovanja deželnih pridelkov, za zboljšanje šolstva, za zboljšanje bolnic in zdravniške službe, drugače ameriške po-

moči ne bo. Čisto gotovo je, da se takega ameriškega opozorila ne bo veselila nobena tuja vlada in da ga bo skušala izigrati. Naši diplomatje bodo pa v zadregi, kaj naj napravijo. Bodo morali zmeraj računati na zamero pri tuji vladi ali pri ameriški federalni administraciji. Za marsikaterega diplomata bo to presneto trd oreh.

V luči teh izjavanj moramo zaključiti, da letošnji Johnsonov predlog o podpiranju tujine vsebuje več svetlih točk kot temnih in da ga je zato treba toplo pozdraviti, razda prvič po zadnji vojni.

BESEDA IZ NARODA

"Francišek, popravi mi cerkev!"

SO. CHICAGO, ILL. — Iz življenja sv. Franciška Asiškega se pripoveduje, da je prišel v Rim. Hotel je videti papeža Inocencija III. radi ustanovitve reda. Papež pa je imel ono noč pred obiskom težke sanje: "Opazoval je močno cerkev sv. Janeza v Lateranu (tam so takrat stanovali rimski papeži). Ko gleda nekaj časa zidovje slavne bazilike, vidi, da se je zidovje nagnilo in začelo grmeti v ruševine. Mogočen stolp se nagiba in zdaj pa zdaj bo na tleh. Takrat pa zapazi papež, kako od daleč hiti proti cerkvi mlad mož. Ko pride do nje, se upre v zidovje s svojimi rameni in zidovje se vzravna; hiti od stebra do stebra in stebrovje stoji zopet pokonci in si naloži velikansko težo stavbe, ki je zdaj rešena." Tiste dni pride pa k papežu siromašni Francišek in ko ga papež zagleda, ga spozna iz sanj, hiti z razprostrtimi rokami k njemu in prosi: "Francišek, podpri mi cerkev, ki se podira!" In Francišek je ubogal. Saj je zato prišel, da dobi povelje za delo. S pomočjo svojih bratov je zidal Cerkev v dušah, kjer je bila porušena. Pa tudi pravi zidar je postal, ko je z lastnimi rokami zidal, popravljal cerkev sv. Damijana. Nekaj časa so ga ljudje gledali, potem pa so začeli pomagati. Francišek pa je govoril: "Kdor bo prinesel en kamen, eno opeko, bo dobil od Gospoda enkratno povračilo; kdor bo prinesel dva kamna, dve opeki, bo prejel dvakratno plačilo od Gospoda; kdor bo prinesel tri kamne, tri opeke, mu bo Gospod trikratno povrnil..." In pomagavec se je takoj nabralo toliko, da je bila hiša božja kmalu popravljena. Več cerkva je tako popravil ter zozidal.

Vidite tole sliko? To je fotografija Marije Nazarske v Gornji Savinjski dolini. To je slovenski Trsat ali slovenski Loreto. Tu je bila prva nazarska kapela postavljena na slovenskih tleh. Postavil jo je leta 1625 ljubljanski škof Tomaž Hren. Cela gornjegrajska dekanija je takrat pripadala ljubljanski škofiji. Škof Hren je hotel dati našemu ljudstvu prijetno zavetje pri Materi, našemu ljudstvu, ki je ravno prestalo krute boje in zmagalo proti protestantizmu. Pred to nazarsko kapelico ali hišico so leta 1661 postavili sedanjo cerkev očetje franciskani kot trdnjavo proti krivi veri. Trdnjava je zdržala nad 300 let. Zdaj pa se ruši in je v nevarnosti, da se poruši. Pa je ta trdnjava potrebna, kot je bila potrebna pred 300 leti. Kaj bo z biserom naše zemlje, za Gornjo Savinjsko dolino, če izgubi obrambni stolp: NAZARJE?

Sedanji župnik p. Konstantin Urankar vidi razdejanje in sliši navdihanje: "Popravi cerkev, ki se podira, pomagaj, da se ne podre!" In tako se je pričelo gi-

banje med ameriški Slovenci: "Pomagali bomo! P. Konstantin sam ni sprožil tega gibanja, temveč ljudje sami, ki so prihajali domov in so videli razdejanje na svetem mestu. Bila je doma naša znana kulturna delavka Mrs. Mary Prislend iz Sheboygana in se je zavela za zadevo. Kar pa ona zasnuje, to tudi izpolni. Začela je zbirati, kot slišimo, za nazarsko cerkev. Gotovo bo imela uspeh, saj je tukaj v tej deželi toliko dobrih ljudi, ki so poslušali zvonove od Marije Nazarske. Ki so tolikokrat hodili na prijazen griček ob sotočju Savinje in Drete. Skoraj brez izjeme vsi stari naseljenci so šli pred odhodom iz domovine po slovo k Mariji Nazarski in so tam prejeli sv. zakramente za popotnico v novo domovino. In ko mnogi pridejo domov na obisk, nihče od njih ne pozabi obiskati Marije na Nazarskem griču. Zdelo bi se mu, da ni bil v domovini, če bi ne videl nazarske cerkve od znotraj. Vsi ti Savinjski poznajo Mrs. M. Prislend in bodo radi njej izročili ali poslali svoje darove za Nazarje. Naslov: Mrs. Marie Prislend, 1034 Dillingham, Sheboygan, Wis. Mrs. Prislend bo gotovo zadevo tudi priporočila v Zarji, v glasilo Slovenske ženske zveze. Prav gotovo ne bo brez uspeha!"

Sedanji nazarski župnik p. Konstantin Urankar je rodni brat našega pokojnega p. Aleksandra Urankarja. In nekdo v Clevelandu je sprožil misel, če bi tisti naš ljudje, ki so bili blizu p. Aleksandra, njemu v spomin poslali dar za nazarskega župnika. Kot nalašč: ravno ta mesec je obletnica smrti dragega p. Aleksandra: 9. februarja 1958 je izdihnil svojo blago dušo. Pokopan je bil 13. februarja v Lemontu. Pokojni ni bil prvič zvezan z Nazarjem zdaj, ko je njegov brat nazarski župnik, ampak njemu je tekla zibelka redovnega življenja pri Mariji v Nazarju: pri Njej je napravil p. Aleksander svoj redovni noviciat ali leto poskušnje. To je bilo od 4. okt. 1917 do 23. okt. 1918. Pri Mariji Nazarski se je naš dobri p. Aleksander napil one ljubezni do otrok, da so kar drveli za njim ter se nanj obehali; od Marije Nazarske je dobil tisto požrtvovalno sočutje do bolnikov in ono široko in globoko mišljenje o človeški slabosti, ki jo je dvigal in lajšal ter slajšal. Zato bo njegova duša vesela vsakega daru za popravilo nazarske hiše Marijine. Njega je vse poznalo, vse ga je rado imele. Po tej nazarski zbirki bo lep spomin na p. Aleksandra prijetno oživel na vseh štirih krajih, kjer je bil za župnika: Pri Sv. Stefanu v Chicagu, pri Sv. Juriju v So. Chicagu, pri Sv. Cirilu v New Yorku in pri Sv. Janezu v Milwaukee. Pa pri vseh lemontskih romarjih, saj je bil skoraj deset let v Lemontu pri Mariji Pomagaj predstojnik. Pa pri ženah in materah Slovenske ženske zveze, ki jim je bil duhovni svetovalec. Pa misijone je vodil na tolikih farah. In kolikim je njegovo široko srce pomagalo, svetovalo, jih dvignilo in potolažilo. Če ta spomin oživi, bo njegov brat kmalu in lahko popravil Marijino cerkev v Nazarju.

P. Aleksandra mlajši brat France je s svojo družino v Clevelandu in bi bil ves srečen, če bi lahko zbral nekaj darov. Nje-

gov naslov je: Mr. Frank Urankar, 19409 Mohican, Cleveland 19, Ohio.

Torej: Frank Urankar in Mrs. Prislend sta pooblaščenca, da darove zbira. Seveda tudi dr. Edi Gobec, ki je idejo sprožil. Meni, prosim, naj nikar nihče ne pošilja denarja, ker se ne morem s tem pečati. Nazarje mi je pa zelo pri srcu: tam je bilo moje prvo mesto delovanja kot duhovnik. Če bi me kdo vprašal, kje je najlepše mesto za duhovnika, bi rekel takoj: Nazarje. Če bi mi kdo rekel, kje bi ti najraje preživel svoje zadnje dneve, bi takoj odgovoril: v Nazarju. Ako bi mi kdo ponudil: kje hočeš, da bi počivalo tvoje mrtvo truplo, bi na vso sapo odvrnil: na nazarskem griču pri cerkvi, da moje truplo bi spalo v senci Marijine cerkve. Torej: zbirko za Nazarje toplo priporočam. P. Odilo, OFM.

Zahvala "Naše zvezde"

Cleveland, O. — Dramatsko društvo "Naša zvezda" se zahvaljuje vsem, ki so se udeležili njene predstave "Županov Micka" v Slov. društvenem domu na Recher Avenue 30. januarja in s tem pripomogli k res lepemu uspehu.

Prisrčna hvala za objavo in oglaševanje na radiu in v časopisu. Hvala vsem nastopajočim, režiserju in L. Kaferlu za izvrstno maskiranje.

Vinko Zgonik, predsed.

Koncert ob slavlju 45-letnice pevskega zbora Jadran

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 27. februarja, bo za pevce in pevke pevskega zbora Jadran ter za našo slovensko javnost zopet eno izmed važnih doživetij. Na ta dan bo zbor Jadran praznoval 45-letnico svojega obstoja v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. V ta namen se bo vršil koncert ob 3.30 popoldne, po koncertu bo večerja in nato ples v spodnji dvorani, kjer bodo igrali godci Gil Dobidovega orkestra.

Za to slavlje je zbor Jadran pripravil lepo izbiro naših pesmi in odlomkov iz operet. Zbor šteje sedaj 35 članov in članic. V mešanem zboru bodo zapeli Župančičevo "Dobro jutro", E. Adamičovo "Slavček", "Lipa zelenela je" in "Komarjevo ženitev", A. Forsterjevo "Naše gore", Gregorčič-Sattnerjevo "Ladostovkam", P. Jerebovo "Kam si šla", Gerbčovo "Bučelar", Capelovo "Češko-slovaški ples".

Iz J. Straussove operete "Netopir" pa "Marjanca, pleši ti z menoj", "Lep večer pripravljaj se", "Bratci in sestrice vsi", "Življenje kratko je", "Čardaš" in "Finale".

Moški zbor zapoje V. Mrakovo "Na trgu", narodno "Bolan mi leži" in K. Mašekovo "Mla-tiče", v ženskem zboru pa narodno "Hiš'ca pri cest' stoji" in Volaričovo "Na plan". Angela Zabjek v soprano solo zapoje V. Herbertovo skladbo "When You Are Away" in Zormanov "Tulipan", Betty Resnik bo poklonila par pesmi v soprano solo, Tony Prime in A. Zabjek zapojeta v duetu "Ko lani sem tam mimo šel" in odlomek iz operete "Netopir".

Ta koncert bo dirigiral Vladimir Malecar, na klavirju bo spremljal njegov ožji prijatelj Reginald Resnik. Oba sta bila zadnjih dvajset let glasovna in glasbena učitelja in voditelja pevcev zbora Jadran. Ker imata oba strokovno glasbeno znanje, se v vodstvu včasih nadomestujeta. V. Malecar vodi Audio-Studio, kjer rekurdirajo in filmajo. Njegovo podjetje ima veze z večjimi mesti izven Clevelanda. Vsled tega mu ni bilo mogoče poučevati zbor zadnjih par let. Nadomestil ga je R. Resnik, ki je obenem učitelj glasbe na euclidski javni šoli in zelo nadarjen in zmožen pianist.

VESTI IZ SLOVENIJE

Včasih je bilo več para-dižnika

Lani so morali v Jugoslavijo uvoziti paradižnikovo mezgo (tomato), ker doma niso pridelali dovolj šne količine paradižnikov. Tovarna v Izoli v Slovenskem Primorju je prejšnja leta kupovala paradižnike rajše v Makedoniji, kjer jih je dobila nekaj ceneje kot pa doma v Sloveniji. Lani jih v Makedoniji ni kupila, ker bi bil prevoz predrag, doma pa jih ni bilo, ker jih kmečke zadruge niso dovolj pridelale. Izjavljajo, da tudi ni računati na kak večji pridelek, ker jih kmetje na svojih vrtovih in njivah ne pridelujejo več, zadruga pa jih na način, kot so jih nekdaj kmetje pridelovali, ne morejo pridelovati, za moderno pridelavo pa bi bile investicije prevelike.

Res v zorno gospodarjenje! Kmetom poboro njive in jih dajo zadrugi, ta pa ni sposobna pridelovati tega, kar je potrebno za prehrano, zato morajo to kupiti v tujini z devizami, ki jih vedno manjka!

V Celju sodijo miličnika ubijalca

V Jugoslaviji so nekdane orožnike nadomestili z ljudsko milico. Pri ljudeh ni ta slednja ravno na dobrem glasu. Vanjo

Mogoče bo pravilno, ako se v prid zgodovine ozremo nekoliko k delovanju pevskega zbora Jadran v preteklih 45 letih.

Pevski zbor Jadran je bil ustanovljen meseca junija 1920. Ustanovna seja je bila sklicana na pobudo Augusta Kabaja. Poleg njega so bili navzoči Albin Praprotnik, Frank Gubane, Vid Jančič, Frank Kalin, Ciril Ozbič, Anton Ukmar, Anton Dolgan, Mike Podboj, Leo Boštjančič, John Pavlin, Frank Hajnij, Frank Keržič in Marija Rant.

Kolikor nam je znano, so izmed teh še živi Vid Jančič, bivši baritonist in pevec moškega kvarteta, ki je sedaj v pokoju, Leo Boštjančič (iz Clevelanda), Anton Ukmar (Johnstown, Pa.) in Marija Rant (v Jugoslaviji).

Nekaj časa so se fantje vadili petja pod vodstvom Viktorja Lesjaka. Po par mesecih so fantje povabili medse dekleta in žene, da so peli v mešanem zboru. Za pevovalce so najeli Johna Ivanusha, ki je nato poučeval zbor 14 let. Za J. Ivanushem so zbor poučevali G. Pirc eno leto, Louis Seme 4, Jack Nagel 3, Joseph Krabec 1, Vladimir Malecar 20 in Reginald Resnik 3 leta.

V preteklih 45 letih je imel zbor 30 predstav operet in spevoiger in 42 koncertov. V zboru in posamezno so pevci in pevke vsa ta leta prepevali na mnogih društvenih prireditvah v Clevelandu in izven. Jadran je bil eden izmed vodilnih sil za postavitev Slovenskega delavskega doma, v katerem je ves čas od otvoritve do danes gojil in utrjeval našo pesem med ameriški Slovenci v Clevelandu. Za dosego te najplemenitejše naloge na kulturnem polju je vzel mnogo vztrajnega in nesebičnega prizadevanja. Zato naj bo vsem, ki ste polagali svoje moči in talente za naš narodni ugled v tej novi domovini, iskrena zahvala.

Časi za ohranitev naših kulturnih društev postajajo zelo resni, zato naj bo naša dolžnost, da ohranimo to, kar imamo.

Zato pohitimo v nedeljo, 27. februarja, na slavnostni koncert 45-letnice zbora Jadran. Poklonimo njim nekoliko čuta hvaležnosti in spoštovanja za to mnogoletno prepevanje med nami, kar bo njim v pobudo in zadoščenje!

Vstopnice se dobe v predprodaji pri članih zbora in stanejo \$1.50.

Publicijski odbor

se zatekajo dostikrat ljudje, ki bi v drugih poklicih le težko uspeli. Tako pride do žalostnih dogodkov, ki seveda vržejo čudno luč tudi na ustanovo samo.

V Celju sodijo te dni bivšega miličnika 28-letnega Staneta Kapuna. Sedaj vedo njegovi predstojniki povedati, da je bil že dalj časa v službi samovoljen in da se je do ljudi prostaske vedel. Nevestno je ravnal z denarjem, ki ga je prejel ob priliki raznih kaznovanj. Tako je bil na dan aretacije dolžan postaji ljudske milice 72.000 dinarjev. Imel je tudi nezakonskega otroka. Plačati bi moral 400.000 din za zaostale alimente. Ni čuda, da je v njem dozorel sklep, da se bo ob prvi priliki kje polastil tujeboj denarja.

Ta sklep je izvršil 1. novembra lanskega leta. Uro po polnoči je vstopil v poslovalnico črpalke bencina na Mariborski cesti v Celju in z nabitno pištolo v roki zahteval od uslužbenca, naj mu izroči ves denar. V ročni blagajni je bilo tedaj 145.000 starih dinarjev, v glavni blagajni pa dva milijona. Toda prav v tistem trenutku se je k črpaliki približal osebni avtomobil. Miličnik je najprej oddal dva strela na uslužbenca in ga ranil, nato pa skočil pred avtomobil ter oddal na osebi v vozilu šest strel. Hotel je za vselej odstraniti s sveta obe neprostovoljni priči nameravanega ropa. Enega od potnikov je smrtno zadel, drugega pa ranil. Nato je miličnik zbežal s kraja zločina in se zatekel spat kar na postajo Ljudske milice. Toda že po nekaj dnevih so ga razkrinkali na podlagi izstreljenih krogel.

V Novi Gorici trgovina ni kos prometu

O tem piše ljubljansko "Delo" od 27. januarja. List pravi, da je v Novi Gorici le 12 raznih trgovin. To bi v normalnih razmerah ne zadoščalo niti za 7.000 prebivalcev. Toda Nova Gorica jih ima že 10.000, poleg tega pa prihajajo nakupovat v Novo Gorico tudi ljudje iz Soške ter Vipavske doline ter s Krasa, da sploh ne govorimo o Italijanih iz Gorice, ki kupujejo zaradi ugodne zamenjave vse, kar jim pride pod roko.

Gneča po trgovinah — pravi "Delo" — je postala vsakdanji pojav, dolgo čakanje pred prodajalnimi pultji pa spravlja v nervozo vse nakupovalce. Potrošniki so postali že kar ravnodušni, kar zadeva kakovost posrežbe; prizadevajo se le še, da pridejo čim prej do blaga. Trgovska podjetja bi seveda ves problem lahko rešila tako, da bi namestila nove uslužbenke ali podaljšala urnike poslovanja. Ker pa je osebni dohodek prodajalcev odvisen edinele od dosegenega prometa, ne pa od odnosa potrošnikov ali kulturne potrebe, zato je razumljivo, da se dosedanja trgovska podjetja trmasto branijo izboljšati tehnično opremo lokalov ali uvesti delo v več izmenah.

Ribničan prodaja suho robo. "Kako sem vam godi?" ga vpraša znanec.

"Kakor kakšnemu bolniku," odvrne žalostno Ribničan, "vsake tri ure po eno žlico..."

SLOVENCISMO!

• Februar je mesec dobre tiska. Kampanje za nove naročnike so v teku.

• Tudi Ameriška Domovina vabi vse tiste, ki slovenskega časopisa nimajo, da se nanj naroče.

• Storite to še danes — uživajte prijetno slovensko branje.

KRALJ GORA

EDMUND ABOUT

Na glas bobna so se stene moje ječe podirle kot obzidje Jerihoe. Dve minuti za tem sem bil pred Marijaninim šotorom. Mati in hči sta se v hipu zbudili. Gospa Simons me je zagledala prva in mi zaklicala:

"No, torej? Ali odidemo?"

"Oj, gospa, tako daleč še nis- mo!"

"Kje pa smo torej? Kapitan nam je dal besedo za danes zjutraj."

"Kakšen se vam je zdel ta kapitan?"

"Galanten, eleganten, šarmanten! Nekoliko preveč suženj discipline; pa to je gotovo njegova edina napaka."

"Lopov, capin, podlež, bojazljiv, lažnjivec in tat! Vidite, to so njegova prava imena, gospa, in dokazal vam bom to."

"No, gospod, kaj vendar vam je naredilo orožništvo?"

"Kaj mi je naredilo, gospa. Prosim, pridite z menoj samo na vrh stopnic."

Gospa Simons je prišla ravno prav, da je videla vojake, ki so se postavljali v vrsto, z bobna- rjem na čelu in tolovaje, ki so zavzeli njih mesta, ter kapitana in kralja z licem ob licu, ki sta se poljubljala v slovo. Presene- čenje je bilo premočno. Nisem dosti upošteval narave dobre

ženske in bil sem za to kazno- van, kajti onesvestila se je in padla v vsej svoji dolžini, da bi ni bila kmalu zlomila roko. Ne- sel sem jo do strmenca; Mari- jana ji je močila roke; jaz pa sem ji vrgel polno pest vode v obraz. Toda zdi se mi, da jo je le jeza zopet spravila k zave- sti."

"Podlež!" je vpila.

"Oropal vas je, ali ne? Ukra- del vam je uro in denar?"

"Ni mi za zlatino; naj jo ima. Toda rada bi dala deset ti- soč frankov, če bi mogla vzeti nazaj vse stiske rok. Angležinja sem in ne stiskam roke vsake- mu capinu." To obžalovanje gos- pe Simons mi je izvil globok vzdih. Ona pa se je takoj pre- mislila in je izšla vso svojo jezo name. "Vi ste krivi," je rekla.

"Zakaj me niste poučili? Morali bi mi povedati, da so tolovaji pravi svetniki z njimi!"

"Toda, gospa, saj sem vam pravil, da ne smete računati na orožnike."

"Da, rekli ste mi; toda rekli ste mi to brezbrizno, flegmatično. Kako sem vam mogla ver- jeti? Kako sem mogla ugani- ti, da je bil ta človek le Hadži Stavrosov rabelj? Da nas je dr- žal tukaj le zato, da so imeli ro- parji čas za svoje delo? Da nas je stražil z navidezno nevar- nostjo? Da je pravil, da je ob- legan zato, da sva ga občudo- vali? Da je zaukazal nočne na- pade, da je lahko varoval vitez našega branitelja? Sedaj vem vse, toda povejte, ali niste ve- deli vi ničesar o tem!"

"Moj Bog, gospa, povedal sem, kar sem vedel, storil sem, kar je bilo v moji moči."

"Toda, vidi se, da ste Neme- c. Anglež na vašem mestu bi se bil pustil ubiti za naju in jaz bi ni bila dala roko svoje hčere!"

Mak je zelo rdeč, toda jaz sem postal še bolj, ko sem zaslišal ta vzklík gospe Simons. Bil sem tako zmešan, da si nisem upal dvigniti oči, ne odgovoriti, ne vprašati drago žensko, kaj misli s temi besedami. Kajti kako je mogla ta okorna ženska tako go- voriti pred lastno hčerjo? Kako da je mogla ta misel o ženitvi priti v njeno glavo? Ali je bila gospa Simons v resnici ženska, ki bi mogla priznati svojo hčer- ko kot plačilo prvemu resitelju?

Nič ni bila temu podobna. Ali ni bila to veliko bolj krvava ironija mojih najbolj skritih misli?

Sel sem sam vase in ugotovil s pravičnim ponosom, da so mo- ja čustva povsem hladna in ne- dolžna. Samemu sebi sem pri-

znal, ga oženj mojega navduše- nja ni niti za eno stopnjo dvig- nil vročine mojega srca. Vsako minuto dneva sem se vadi- l tem, da sem mislil na Marijano. Vadi- l sem se v tem, da sem zi- dal gradove v oblake, kjer bi bi- la ona graščakinja. Izmisli- l sem si romane, v katerih je bila ona glavna junakinja, jaz pa glavni junak. Domišljeval sem si naj- bolj neverjetne dogodke. Pred- stavljaj sem si prav tako never- jetno zajetje, kot je bila povest o princesinji Ypsoff in poro- čniku Reynauldu. Šel sem celo tako daleč, da sem si predsta- vljal lepo Angležinjo na svoji jesni v poštnem vozu, ko je ime- la ovito svojo lepo roko okoli mojega dolgega vratu. Vse te prililjive predstave, ki bi bile gotovo globoko ganile manj fi- lozofično dušo kot je moja, niso prav nič zbegale moje ravnoduš- nosti. Nisem občutil ne bojazni, ne upanja, kar je vendar glavni znak ljubezni. Nikoli, prav ni- koli nisem občutil onih globo- kih pretresljajev srca, o katerih govore romani. Torej nisem li- ubil Marijane, ničesar si nisem imel očitati in lahko sem stopal s povzdignjeno glavo. Toda gos- pa Simons, ki ni brala v mojih mislih, se je lahko motila o mo- ji vdanosti. Kdo ve, če me ni dolžila, da sem zaljubljen v nje- no hčerko, če si ni razlagala v slabem smislu moje zmedenosti in moje boječnosti? Če ni na- lašč izrekla te besede o ženitvi, da bi se izdal? Moj ponos se je upiral tako krivični obdolžitvi in odgovoril sem ji trdno med- tem, ko sem ji gledal v oči:

"Gospa, če bi bil tako srečen, da vas izpeljem iz tega kraja, vam prisegam, da ne bom storil tega za to, da bi poročil vašo hčerko."

"In zakaj vendar ne," mi je rekla razdraženo. "Ali mar mo- ja hči ni tega vredna? V resnici, zdite se mi smešni! Ali ni zadost- ni lep? Ali zadosti bogata, ali ji zadosti dobre rodbine? Ali sem jo morda slabo vzgojila? Ali morda veste kaj slabega o njej? Poročiti gospodično Si- mons, je lep sen, moj mladi gos- pod, in največji nevskečje bi se zadovoljil z njo."

"Oj, gospa," sem rekel, "slabo ste me razumeli. Priznam, da je gospodična popolna in če ne bi bil tako boječ v njeni navzoč- nosti, bi vam povedal, kako zelo jo občudujem, odkar sem jo pr- vič videl. Pa ravno vsled tega si ne upam misliti, da bi me kdaj kak slučaj mogel povzdig- niti do nje."

Upal sem, da bo moja pohlev- nost razorožila to grmečo ma- ter. Toda niena jeza se ni niti za spoznanje polegla:

"Zakaj," je rekla. "Zakaj ne zaslužite moje hčerke. Odgovo- rite mi vendar!"

"Toda, gospa, saj nimam niti premoženja niti stališča v dru- žbi."

"Lepa reč! Ne družabnega sta- lišča! Imeli ga boste, če poro- čite mojo hčer. Biti morj zet, ali ni to stališče? Nimate premo- ženja! Ali smo vas kdaj vpra- šali po denarju? Ali ga nimamo sami zadosti za nas, za vas in še za mnogo drugih. Sicer pa nam bo mož, ki nas bo pripeljal iz tega kraja, podaril sto tisoč frankov. To je malo, priznam, toda nekaj je vendarle. Povejte, če je vsota sto tisoč frankov za- ničevanja vredna? Zakaj torej ne zaslužite moje hčerke?"

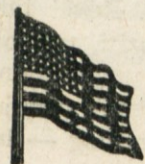
"Gospa, jaz nisem..."

"Torej, kaj še niste? Vi niste Anglež!"

"Oh, nikakor ne."

"No, dobro. Vi nas smatrate torej za tako smešne, da vam očitamo vaše rojstvo. Oh, gos- pod, vem, da ni dano vsem lju- dem, da bi bili Angleži. Vsa zemlja še ni angleška... ali vsaj nekaj še ne. Toda lahko je vsak pošten in duhovit mož, čeprav ni rojen ravno na Angleškem."

ONLY SLOVENIAN MEN'S SOCIAL ORGANIZATION

SLOVENIAN MEN'S ASSOCIATION OF AMERICA

Organized 3rd of June 1938 in Barberton, Ohio

Incorporated 13th of March 1939 in State of Ohio

SUPREME OFFICE CLEVELAND, OHIO

MODERN SOCIAL, SPORT & CULTURAL ACTIVITIES

No Medical Examination Necessary
Acceptance from 1 to 50 yrs.

SUPREME BOARD:

President: JOHN DOGANIERO, 931 E. 248th St., Euclid, O. 44123

I. Vice-President: JOHN LESKOVEC, 112 So. Chestnut St., Niles, O.

II. Vice-President: WILLIAM J. KENNICK, 2675 Rockefeller Rd., Wickliffe, O. 44092

Secretary: JOHN F. JADRIČ, 17815 Neff Rd., Cleveland, O. 44119

Assistant Secretary: FRANK SAJN, 30054 Robert Rd., Wickliffe, O. 44092

Treasurer: FRANK M. PERKO, 1092 E. 174th St., Cleveland, O. 44119

BOARD OF AUDITORS

Pres.: JOSEPH PONIKVAR, 27601 Fullerwood Ave., Euclid, O. 44132

II. Auditor: JOHN SEVER, 18023 Hillgrove Rd., Cleveland, O. 44119

III. Auditor: HAROLD J. VOLPE, 21430 Wilmore Av., Euclid, O. 44123

For INFORMATION Call or Write to Slovenian Men's Association, John F. Jadrič, 17815 Neff Rd., Cleveland, O.

Publication Organ: AMERICAN HOME, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103.

Švicarski predori skozi Alpe

Malone vsak kanton zahteva svoj cestni predor.

Predor pod Mont Blancom so uresnili vse načrte, kar pa ni izročili prometu. Ta dogodek je, deloma tudi zaradi nekakšne za- vistosti — predor ni na švicarskem ozemlju — povzročil, da si se v Švici zopet razvneli razgovori o cestnih predorih pod alpskimi vrhovi. Med vsemi alpskimi dr- žavami je Švica najbolj alpska, zato so možnosti za številne ko- ristne (in manj koristne) cestne predore pod Alpami praktično neomejene.

Ceste čez gorske prelaze so prevozne na leto povprečno od 145 dni (prelaz Veliki St. Bern- hard) do 220 dni (prelaz Sim- plon). Cestni predori pa so pre- vozni vse leto. Gost cestni pro- met prihodnosti bo bolj in bolj povezoval posamezne švicarske kantone in bo nujno zahteval tu- di dobre cestne zveze.

Nekaj manjših cestnih predor- ov pod Alpami so v Švici že zgradili. V načrtih pa imajo še več kot dvajset krajših in dalj- ših cestnih predorov med posa- meznimi švicarskimi mesti. Brž- kone bo trajalo še precej časa, preden bodo vse načrte uresni- čili, kajti gospodarski račun je pri nekaterih načrtih za predor manj v ospredju kot pa lokalni interesi in tekma med posamez-nimi kantoni.

Samo pod St. Gotthardom bo- do Švicarji napravili kar tri cest- ne predore — seveda če bodo

uresnili vse načrte, kar pa ni najbolj verjetno. Vsi predori skupaj bi bili dolgi 77 kilome- trov, stroški za gradnjo pa bi znatno presegli tri milijarde švi- carskih frankov. Najdaljši pro- jektirani predor pod Gotthardom bi povezoval mesti Amsteg in Bodio. Dolg bi bil 40 km ter bi bil zgrajen v nadmorski višini 450 metrov. Gradbeni stroški bi znašali poldrugo milijardo fran- kov. Maló je verjetno, da bo ta načrt kdaj uresničen.

Precej bliže realizaciji pa je cestni predor pod Rawylom. Dolg bi bil približno 4000 me- trov, zgrajen pa bi bil v nad- morski višini 1790 m, gradbeni stroški pa bi znašali 95 milijonov frankov. Tudi enega izmed treh predvidenih cestnih predorov pod Gotthardom bodo začeli

PREBERITE

povejte še drugim
Vsak, ki se bo ta ali pri-
hodnji mesec naročil na
AMERIŠKO
DOMOVINO,
bo dobival naš dnevnik
en mesec
BREZPLAČNO

predvidoma že kmalu graditi. To bo verjetno cestni predor med mestoma Goeschenen in Airolo. Predor bi bil dolg 16 km, zgra- jen bi bil v višini 1120 m, grad- beni stroški pa bi znašali 305 milijonov frankov. Na splošno se zdi, da so kantoni Bern, Wal- lis, Uri, Ticino in Graubueden najboljše uresničitvi svojih sanj o predorih.

Ob cestnih predorih se je mno- go govorilo tudi o graditvi že- lezniških predorov pod Alpami. Gradbeni stroški za železniške predore naj bi bili približno za trideset odstotkov nižji kot za cestne, toda te velike investicije bi se vsekakor izplačale šele v daljšem času, zato za cestne pre- dore bolje kaže. Računajo nam- reč, da bo cestni promet nara- ščal hitreje kot železniški.

Humphrey pred Nixonom

PRINCETON, N.J. — Do predsedniških volitev je še da- leč, vendar se javnost zanima, kdo utegne biti kandidat in ka- ke izglede kdo ima za izvolitev. Gallupov zavod za ugotavljanje javnega mnenja je objavil s 13. februarjem, da je na vprašanje volivcem, koga bi volili, če bi bile sedaj predsedniške volitve, demokrata Humphreyja ali re- publikanca Nixona, dobil slede- či odgovor:

Humphrey 47%, Nixon 45%, 8% povprašanih ni vedelo, koga bi imelo od obeh raješe za pred- sednika.

Med vsemi republikanskimi kandidati je Richard Nixon da- leč spredaj. Po podatkih Gallu- povega povpraševanja od 6. fe- bruarja letos je dobil Nixon 33% glasov povprašanih republikan- cev, H.C. Lodge 15%, B. Gold- water 11%, G. Romney 10%.

Nekateri liberalni demokrati so začeli širiti govorice, da se u- tegne predsednik Johnson raješe umakniti ob koncu sedanje po- slovne dobe, kot da bi se spu- stil znova v volivno borbo za predsednika in "pri" tem morda odnesel skrajno piclo zmago. Po vsem sodeč so to le pobožne že- lje kroga liberalcev, ki jim je Johnson postal preveč konser- vativen. Vsekakor bi prišlo v slučaju, če bi Johnson dejansko ne kandidiral za predsednika, do ostrega boja med onimi, ki bi radi kandidirali, predvsem med Humphreyjem in sen. Ro- bertom Kennedyjem.

V Honolulu se je rodilo več vprašanj kot odgo- vorov za — Azijo

WASHINGTON, D.C. — Še takrat, ko je bil Johnson v Ho- nolulu, so poročila iz posamez- nih prestolic iz južnovzhodne Azije trdila, da se posamezne vlade ne počutijo prav dobro, ko prebirajo novice, kaj se godi na Havajih. Zato je predsednik

poklical podpredsednika Hum- phreyja, da gre mirit razburje- ne duhove.

Duhovi niso bili razburjeni samo v Saigonu, kjer nihče ne vidi v generalu Kyju vsemogoč- nega politika, ampak tudi v Vientiane, kjer se je Suvana Fuma dal kolikor toliko potola- žiti. Mož ima sedaj dosti skuš- nje v vojskovanju s komunisti, zato se nekaj zanese tudi na svojo glavo. V Bangkoku je bila vlada bolj nervozna. Hotela je zvedeti, ali bo morebitna debata o premirju zadel tudi ob tajske interese. Hotela je priti na čisto, ali ni nobene nevarnosti, da bi Tajska postopoma prišla v polo- žaj Južnega Vietnama. Hotela je razčistiti vprašanje ameri- škega podpiranja v blagu, de- narju in moštvu. Humphrey je v svojem optimizmu obljubil vse. Koliko mu je pa tajska vla- da verjela, to tajno pa drži zase.

Castro se je zjezil tudi nad Titom

HAVANA, Kuba. — Ni še dolgo od tega, odkar je Castro sklenil s Titom novo trgovinske pogodbo, kar je napravilo vtis, da sta si oba diktatorja dobra. Pa je Castro preveč vetern, da bi dolgo ostal pri istih mislih.

Prav zadnje čase ga je zboldo poročanje beogradske "Borbe" o znani konferenci treh kontinen- tov v Havani. Borba se je spo- zabila in pisala o konferenci ta- ko, kot je sestanek potekal. Ni pa pri tem hvalila konference na vse pretege in ravno to ji je Castro zameril. V svoji jezi je odkril v Titu slugo ameriškega imperijalizma, prijatelja reakci- jonarne venezuelske vlade pred- sednika Leonija. Očita tudi Ti- tu, da ni nikoli obsodil imperi- jalističnih napadov na južno- vietnamski narod in da ni niko- li zahteval, da naj se izvršijo sklepi ženevske konference o Vietnamu.

Castro se je že sprl s tovari- šem Maom, sedaj se je začel prepirati s Titom, s kom naj se še, da pokaže svojo nevtralnost?

Dve bolečini v ospredju

WASHINGTON, D.C. — A- meriška javnost je na splošno trenutno najbolj vznemirjena zaradi vojne v Vietnamu. Boji se, da bi se utegnla ta vojna dejansko razširiti v obsežnejši spopad, ki bi zajel tudi rdečo Kitajsko. Taka vojna bi bila zvezana z vrsto žrtev, veliko večjih od sedanjih ali onih v korejski vojni.

Takoj za skrbmi v zvezi z vojno je nejevolja zaradi rasto- čih cen. Posebno gospodinje se jeze zaradi naglo rastočih cen hrane.

Politiki so prepričani, da bo- sta vietnamska vojna in dragi- nja glavni vprašanji, ko se bo začela volivna borba za kongres letošnjo jesen.

Delo za moške & ženske

Lahko tovarniško delo za
moške in ženske.

GAYDAY MFG. CO.
2017 E. 65 St.

(35)

Help Wanted — Female

Experienced Sewers

Immediate openings.
Good starting salary, full
benefits program, three
weeks vacation with pay
first year. Language no
barrier problem. Call HE
1-0200, Ext. 247, Mrs. Hutt
for interview.

Moški dobijo delo

Moški dobe delo Prevozni oddelek Pomočnik

Naročilne dostave, natančnost v številkah, 5 dni na teden, od 7.30 zj. do 4. pop. Izučimo. Starost 22-35 let. Dobra priporočila prejšnjega delodajalca. Mora govoriti in pisati angleško. Stal- na zaposlitev z vsemi dodatnimi ugodnostmi. TO 1-5594.

Cosmo Plastics Co.

3239 W. 14 St.

(x)

ISCEMO UPRAVNIKA

za Slovenski dom v Collinwoodu

15810 Holmes Avenue

Za sestanek pokličite Franka

Znidar od 7 do 10 zvečer 761-

6362. (31)

Keller - Hydrotel

Contouring and profiling Machines

Horizontal Boring Mills

Turret Lathes

Gap Turret Lathes

Engine Lathes

Milling Machines

Radial Drills

I.D. and O.D. Grinders

Hones

Numerical Controlled Machines

DOBITE DOBRO PLAČO OD URE
V DODATNE KORISTI.

THE Cleveland Pneumatic Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700
An Equal Opportunity Employer (33)

MALI OGLASI

Stanovanje se odda
pet sob stanovanje, zgoraj, fur-
nez na plin in kopalnica in vse
udobnosti. garaža, zgledite se na
906 ali 908 E. 73 St. 431-9105.

(37)

Rudy Ujic Construction

Izvršujemo vse predelave in
modernizacije v hiši: kuhinje-
kopalnice-razv. sobe-verande in
pritikline.-GRADIMO NOVE HIŠE!
16115 Parkgrove Ave. 531-4664
Clev. 10. Ohio

Iščejo stanovanje
Mlad zakonski par išče stano-
vanje v okolici cerkve Marije
Vnebovzete, 3 ali 4 sobe. Kličite
761-9789 po 4. uri popoldne.

(36)

V najem
Stiri in pol sobno, lepo stano-
vanje, spodaj. V Collinwoodu,
na 524 E. 147 St. Vprašajte na
istem naslovu zgoraj.

(35)

ZA SPREMEMBO — Poročevalska služba v Beli hiši je vedno naporna in odgovorna, zato je razumljivo, da si poročevalci, k so dodeljeni Beli hiši, skušajo od časa do časa najti kak oddih. Na sliki vidimo fotograf- ske poročevalce pri snemanju predsednikovega pasjega naraščaja.

TRYGVE GULBRANSEN

In večno šume gozdovi

PRVI DEL

Ostre čeri nad Deviško dolino so pomodrele v hladnem jesenskem večernem zraku. Za njimi je gorelo nebo v krvavo rdeči zarji. Na skrajni kleči je stal kakor gora teman medved in vohljaj v široko dolino, kjer prebivajo ljudje in kjer se kadi megla iznad ribnikov in strug potokov.

Medvedova glava je bila ostrá in robata, dolgi in suhi vrat je bil pokrit s tenkimi srščimi ščetinami. V zadnjih letih se je šele kasno na jesen podal k zimskemu spanju. Ni bil sit pa če je še toliko pobijal in požiral. Sitost, ki jo je bil prej vedno čutil v telesu, ni in ni hotela nastopiti. Letos je bilo res hudo. Njake v telesu se je oglašala bolečina in žrtje mu ni več dišalo kot nekoč. Živali, ki jih je bil pobil, je po večini kar pustil; požiral je le toplo kri, še utripajoča srca in druge lažje griljaje.

Tudi losa ni več mogel zasledovati po gozdovih. Mišice so postale toge in utrujene — in poleg tega mu je v telesu vrtala bolečina. Morda je ostala od takrat, ko so ljudje tam gori v bjojrdalskem gozdu tako grmeče pokali. Pok se mu je zavrtal v lakotnico, da mu je kri curkoma odtekala, in ga je na tem mestu še dolgo bolelo in grizlo. Toda čeprav ni mogel več slediti losu, je vendarle raztrgal marsikatero ovco, ubil marsikatero kravo. Letošnje jesen pa so ljudje vse prezgodaj odgnali živino. Da bi prišel do krvi in hrane, je moral večkrat tvegati, se v temi noči splaziti do hiš in vlomiti hlevska vrata. Ljudje so z vpitjem in vriščem planili nadenj, toda enega izmed njih je oplazil s šapo, da je obležal. Od takrat so ga puščali pri miru.

Planjavci so bili drugačni kakor oni tam gori s severa, v Bjorndalu — v Medvedji dolini, kjer je prebil svoja mlada leta. Tam so imeli pse, ki so lajali, da so te popolnoma zmedli — ljudje pa niso ne vpili in ne vreščali, prihajali so tiho in si jih opazili šele, ko so ti bili že za petami. Potem je počilo, da te je spreletelo skozi kosti in mozeg, in te je še dolgo potem bolelo. Tu na planjavi pa so se psi splazili za ljudi, bil je vrišč, poka pa ni bilo. Tu bo ostal, in kadar bodo luči tam doli ugasnile, se bo splazil do kakega hleva.

Medved je dolgo stal in se temno in grozeče odražal od neba, ki je vedno bolj temnelo. Njegova glava je bila oglata, vrat je iztezal daleč naprej — njegovo telo je bilo ogromno, toda mršavo in pod kožo so se mu ostro odražale lopatice.

Stari medved — grabežljivi medved!

Istega večera so prihajali v gručinah možje v župnišče. Župnik, gospod Diderich, je z očetojsko oblastjo vladal, kadar je

odpotoval polkovnik z Bjorklanda — in njega prav zdaj ni bilo doma.

Gospod Diderich še ni bil dolgo v občini, pa je že pokazal, kakšne vrste mož je. Če je obšel človek ali žival, je znal svetovati, za dušni blagor svojih faranov pa je skrbel s svojo močno govorniško sposobnostjo. In tako se je moral poleg vsega znajti tudi spricho nadloge, kakršna je bila za občino medved.

Mnogi so menili, da napoveduje večerni žar — nesrečo! Da, nekdo je celo trdil, da je bil videl na nebu krvav, žareč meč — in tedaj so si domišljali tudi ostali, da so ga bili videli.

Sedeli so v župnikovi dnevni sobi in se razgovarjali o težkih časih; krave so bile pobite, ovce raztrgane.

Živino so bili spravili prej kakor po navadi domov. Tedaj pa se je zgodilo nekaj nezasišanege: hlevska vrata so bila vlomljena in razbita na koščke, živina podaljšana, ostale živali pa prestrašene in zbegane.

To pač ni bil navaden medved! Bil je zverina, kakršne ni še nihče videl, mogočna, mršava in oglata — zelenih, bleščečih oči — z liso na boku, kakršne nima noben pravi medved na svetu.

V sobi gospoda župnika so čakali. In gospod Diderich jih je pustil čakati. Vedel je, zakaj so prišli, toda moral se je pripraviti, da bo lahko nastopil kot se spodobi.

V sobi je nastala tišina. Bledi in nemočni so strmeli drug v drugega. Nekateri so mislili na krvavi meč na nebu in na prihajajočo nesrečo — drugi morda na pot proti domu, kjer bi jih lahko napadla pošast. Nekaj pa se jih je jezilo na starca z Bjorklanda, ker jih je pozval semkaj ob času, ko bi bilo treba iti spat.

Vse pa je prevzemala skrb, če ni morda pošast pravkar udrila v njihov hlev in jim pobila živine.

Zakaj so se prav za prav zbrali? Kakšen nasvet pa naj pričakujejo? Preteklo nedeljo je župnik na prižnici molil, naj bi jim Bog prizanesel s kaznijo in poštastmi. Njegov glas je grmel po cerkvi, toda dva dni za tem je udril medved v hlev na Bjorklandu. Kaj pa zmore tu sam gospod župnik?

Sli so na pogon s psi in puškami. Toda psi so se bali in puške so bile zarjavele; poleg tega pa tudi nihče ni streljal, če se je medved obrnil proti njemu. Sicer je sramotno — in vendar so zbežali, ko so videli, da se je Per Velt zrušil pod medvedovo šapo.

Tedaj je vstopil gospod Diderich.

Vsi so se spoštljivo dvignili in kmet z Bjorklanda je hočeš nočeš moral spregovoriti o tem, kar ga je težilo. Župnik jih je pozval, naj sedejo, sam pa je stal in govoril o kazni in šibi

božji in o tem, da se morajo ponižno udati v usodo.

Večini je spricho misli na "usodo", ki je prežala nanje na poti domov, splahnel še zadnji ostane poguma.

Edini, ki je po župnikovih besedah še ohranil dar govora, je bil skopi kmet z Bjorklanda, ki je zahteval, da se maščujejo nad pošastjo, ki je raztrgala njegove ovce in v zalivu razmesarila njegovo teličko — in on je bil tudi, ki se je domislil nečesa, na česar ne bi prišel nihče izmed prisotnih.

Vedel je, kako bo učinkoval njegov predlog, zato se je odkaljal in povsil pogled. Toda, če je gospod Bog odpovedal, potem pač ne ostane nič drugega. Če ni druge pomoči, je treba poizkusiti, če ti ne pomoreta hudo-

bec in njegovi pomočniki na zemlji.

Ponovno se je odhrkal: Če ni druge pomoči, se je treba pač obrniti po nasvet tja gori, v Medvedjo dolino, morda jim bodo oni mogli pomagati.

Nekdo je dvignil glavo in se poizkusil ujeziti, drugi pa so se potuhnili in si niso upali pogledati v oči. Kmetova beseda jih je težila, kakor bi jim kdo stot položil na glave. Oni, ki so tako pomembni in mogočni, oni naj bi — prosili hostarsko, bjorndalsko svojat pomoči?

Toda beseda je bila izpregovorjena in zdelo se je, da so se vsi nekam oddahnili. Zdaj, ko je bilo jasno izrečeno, zdaj je bilo najhujše mimo. Nihče si ni upal ugovarjati.

Toda koga naj pošljejo tja na sever? Ne gre, da bi pošiljali hlapca ali koga podobnega, kajti sodrga tam gori je čezmerno naduta. To se jim že vidi, kadar se vozijo mimo, ali pa kadar se pokažejo na cerkvenem pragu, kar pa se le redko zgodi.

Temen gozd razmejuje planjavo in bjorndalsko posest, v katero si, odkar ljudje pomnijo, ni upal stopiti krščanski človek iz doline. Skozi gozd vodi pot — in kaj je za njo? Verjetno spet gozd, in morda srečaš na poti medveda. In morda so, če prideš v njihovo območje, ljudje, ki prihajajo na planjavo prevzetni in neokretni, še hujši od medveda. Že od pamtveka so dolinci sovražili in zaničljivo govorili o hostarjih s severa, tako da so se zdaj zbal lastnih govoril.

Nihče ni pomislil tega, da bi utegnil pot zadeti ravno njega. Nihče se ni upal nikogar pred-

lagati. Toda — nekdo je moral pričeti. In tedaj je gospod Diderich dokazal, da je res pravi oče svojim faranom. Rekel jim je, da kdor hoče voziti, naj bo naslednji dan pripravljen. Končno je moral sprejeti vožnjo tisti, ki je sprožil predlog — in kmet z Bjorklanda se ni mogel več izviti.

Kar ljudje pomnijo, je bila planjava oranica s stalno naseljenim prebivalstvom. Gozdove

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

(Dolge prihodnjice)

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

(Dolge prihodnjice)

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični, brezmejni in pojoči gozd. Oddaljene hoste, ki so pripadale kmetijam, so služile le za domačo porabo, za tatarski les, če je bilo treba namestiti kak tram, in za kurjavo.

je daleč za polji, kot slutnja razprostiral resnični,